

רב טוראי אברהם (אבי) גרוגן ז"ל

בן פרל ויוסף-הכהן

נולד בארא"ב

בתאריך ז' באב תש"י"ט, 11/9/1959

התגורר בשלוחות

התגייס בפברואר 1981

שרת בחטיבת גולני

נפל במלחמה שלום הגליל

בתאריך ט"ו באב תשמ"ב, 4/8/1982

נקבר בהר הרצל

אזור: א' חלקה: 21 שורה: 8 קבר: 7

הותיר אחיו הורים ואח

בן 22 נפלו

קורות חיים

בן פרל (פנינה) ויוסף מנחם (גיארג') הכהן, נולד ביום ז' באב תש"י"ט (11.9.1959) בעיר פניקס שבמדינת אריזונה, ארצות-הברית. מגיל ארבע החל ללימוד במוסדות חינוך יהודים, תחילתה בפניקס, אחריו-כון בבית-ספר "יבנה" שבLOS-אנגלס, בפנימיה יהודית בגיטיש וביישוב "בריסק" באילינוי. בכל המוסדות הללו יnk אהבת עם ישראל ואהבת מדינת ישראל. אביו סיים את לימודיו התיכוניים והמשיך למדוד באוניברסיטה לקראת תואר מוסמך.

בשנת 1979 בא לביקור בארץ ולמד במשך שנה בישיבת "אור שמח" בירושלים. אביו גילה עניין רב בארץ ישראל. השורים שניטעו בו במוסדות החינוך היהודיים בארץ-הברית, והחינוך לאהבת ישראל שקיבל, מצאו את ביטויים בשנות לימודיו בירושלים. לתקופה קצרה חזר למשחתו בארץ-הברית, על-מנת לשוב ולהשתקע כאזרח הארץ. לשרת את עמי". החלטתו עוררה דאגה בלב האם, אך היא השלים עמה. אביו התחיל לעבוד כדי לחסוך כסף לעלייה. הוא לא רצה להיעזר בכספי ציבוריות.

ביום 19.8.1980 עלה לאرض ונכנס לאולפן לעברית בקיבוץ שדה-אליהו שבעמק בית-שאן. כשבימי את תקופת לימודיו באולפן עבר לקיבוץ שלוחות, אף הוא בעמק בית-שאן, ועד מהרה התהבר על אנשי המקום. שבוע אחריו שעבר לשולחות נקרא לשירות חובה לתקופה של שלושים חודשים. הוטל עליו להתייצב לשירות בפברואר 1981, אולם לפי המלצת האחראים במשק הסכים צה"ל לדוחות את שירותו עד יולי 1981, כדי שהעהולה העיררי יספק להתערות בקיבוץ. כשהתגיים, הומד לפני הברירה לשרת בחיל-הצנחנים או בחטיבת גולני. אבי בחר בגולני, עבר קורס חובשים והוכר כ"חיל בודד", מעמד המקנה זכויות מסוימות.

אחת מהן הייתה לבקר את משפחתו בארץות-הברית אחת לשנה. בחודש Mai 1981 נסע לביקור, שעורר עניין רב בקרב חברי בארץות-הברית, אשר שמחו לפגוש חיל קרבי ישראלי הגאה בדרכו הציונית. כשבועיים לפני תום חופשנו פרצה מלחמת שלום הגליל. אבי פנה לקונסוליה הישראלית הקרובה למקום מגורי משפחתו, ונאמר לו כי עקרונות רשיון הוא להוסיף ולהינות מחופשתו, כי הוא לא נקרא לשירות. אולם מהיותו חובש קרבי, הוסיפו, ודאי יורגש חסרוונו בפלוגתו שבחזית. אבי החליט לשוב ארץ מידי. אבי חזר ארץ, ועשה דרכו היישר לחזית לבנון. הוא החזב בבית-חולמים עורפי, אבל לא היה מרוצה מן השירות בעורף. הוא רצה להיות עם חברי. אבי ה策יך פלוגה כחובש וככש את לב חברי באמנותו הדתית והלאומית. הוא היה משכימים כל בוקר לתפילה, הניח תפילים והפציר בחברי שיניחו גם הם תפילים. תמיד נשא אותו שני תרמילים של עוזרה ראשונה, כדי שלא יחסר לו דבר בעת הצורך.

ביום ט"ו באב תשמ"ב (4.8.1982) כשלוגתו לחמה בבורג' אל ברגינה, דרום לבירות, הונחתה על היחידה הפגזה קטלנית. מספר הנפגעים היה רב. אבי התרכץ בין הפגיזים, חילץ פצוע אחר פצע, עד שנפגע בעצמו. אף בהיותו פצוע אנושות הוסיף להדריך את חברי החילים במתן עזרה ראשונה, עד שמת מפצעיו. בן 22 היה במוותו. אחרי מותו הועלה אבי לדרגת רב"ט. הוא הובא למנוחות בהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים ואח.

שר הבטחון אריאל שרון כתב עליו לאמו: "הוא היה מבוגר מחבריו בגדוד, היה ציוני בעל אמונה חזקה, ידע לסייע לחבריו, ובזמן הקצר בו היה בפלוגה התב楼下 באישיותו ובפעלו". מפקד גודדו כתב לאמו: "אם ישנו ביתוי לצוינות במלוא עוזה ועוצמתה, מתגלם הוא בלבכם, שנפל

כגיבור במבצע שלום הגליל. חיל חדש, בודד בארץו, בא והתייצב בתוך התופת, דבר מובן מאליו. גבורה ובואמץ לב. האם יש מעבר לכך? מניין כוחות הנפש האלה? יראת השמים, יראת הארץ, תחושת השליחות והבטחון בצדקת דרכו הרוחנית, הציונית והלאומית, הביאוheroו לכך שיהיה נכוון להקריב את חייו למען מטרה זו. כל אלה, נוסף לקשרי הריעות שייצר עמו לוחמי פלוגתו, הביאוheroו לידי ביצוע מעשי גבורה נדירים ביחסם. כחובש קרבוי פינה פצע, ועוד פצע, עד שקרס תחתיו ולא יספ. במעשי גבורתו של יקירכם ידובר רבות ולאורם יגדל דור שבו יהיה נכוון לבנות ארץ טובה וברוכה. אבי גרוגן נפל כגיבור בישראל."